

Γέρων Αρσένιος Γρηγοριάτης (†1912-1991). Μέρος Ε' Τελευταίο

[/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#)

[mount_athos](#) type unknown

Μοναχού Δαμασκηνού Γρηγοριάτου

-Έχετε λάβει πληροφορία ότι συνεχωρήθησαν οι αμαρτίες σας, Γέροντα;

-Ναι, έχω λάβει κάποια πληροφορία, όταν ζητούσα να μου εκπληρώσει ο Θεός κάποιο σοβαρό αίτημά μου. Τον παρακαλούσα επί οκτώ χρόνια να μάθω, εάν συγχωρέθηκε η δεκαεξάχρονη Ζωή, η οποία πέθανε, όπως είπαμε από φυματίωσι.

Μετά από προσευχές οκτώ ετών δεν ξέρω πως, η ψυχή μου ευρέθηκε στον Παράδεισο και κατόπιν στην κόλασι και μετά σε άλλη χειρότερη.

Σ ένα όνειρό μου, λοιπόν, είδα την Ζωή ντυμένη στα λευκά. Κρατούσε λουλούδια στα χέρια της και μια κανάτα με νερό. Έβγαине από ένα παλάτι και άδειαζε το νερό στην θάλασσα. Σταγόνες νερού έβρεξαν και μένα...Και άλλα εκστατικά όνειρα είδα, τα οποία θα τα βρήτε γραμμένα. (Δημοσιεύθηκαν στο Περιοδικό της Μονής μας: «Ο Όσιος Γρηγόριος, έτος 1992, τεύχος 17).

-Αισθάνεσθε συνεχώς την παρουσία του Θεού, Γέροντα, στην ζωήν σας;

-Ναι, την αισθάνομαι συνεχώς. Έχω διπλό συναίσθημα. Τον αγαπώ και Τον φοβούμαι, διότι είμαι άνθρωπος ευόλισθος και κινδυνεύω ανά πάσαν στιγμήν να πέσω. Αν βέβαια είχα την αγάπη του αγίου Αντωνίου, δεν θα εφοβούμην..

-Ποιούς αγίους ευλαβείσθε περισσότερο;

-Όταν πάω να τους προσκυνήσω, αισθάνομαι μία γλυκύτητα να έρχεται στην καρδιά μου από όλους τους Αγίους. Ιδιαίτερα αισθάνομαι μία χαρά από την παρουσία του φύλακος αγγέλου μου, γι αυτό και συχνά τον επικαλούμαι να με χειραγωγήσει στις τελευταίες στιγμές της ζωής μου και να παραλάβη την ψυχή μου.

Ο Γέρο-Αρσένιος έζησε την δεύτερη περίοδο της μοναχικής του ζωής στο Μοναστήρι

μας από το 1975 μέχρι της κοιμήσεως του η οποία συνέβη στις 16 Ιανουαρίου

1991. Τον επισκέφθηκε ο Θεός με αλλεπάλληλα εγκεφαλικά επεισόδια. Το τρίτο τον καθήλωσε στο κρεβάτι, το 1990. Συνήλθε κάπως και μπορούσε να συνομιλή με δυσκολία. Την ημέρα του θανάτου του του συνέβη και το τελευταίο εγκεφαλικό επεισόδιο.

Οι γιατροί της Μονής τον κρατούσαν στην ζωή με τεχνητές αναπνοές. Τελικά στον Μικρό Εσπερινό της αγρυπνίας του αγίου Αντωνίου του Μεγάλου τον οποίον τιμούσε, διότι είχε σαν κοσμικός αυτό το όνομα, ανέβηκε η ψυχή του στους ουρανοί. Μετέβη για να συναντήσει την Κυρία Θεοτόκο, τις ταξιαρχίες των Αγγέλων τους χορούς των οσίων, Μαρτύρων και Δικαίων, όλους τους Αγίους με τους οποίους ζούσε στιγμές αφάτου πνευματικής ευφροσύνης, όταν ασπαζόταν τις εικόνες τους και προσευχόταν κοντά τους.

Είμεθα ευτυχείς εμείς που, όταν ήλθαμε στο Μοναστήρι, ευρήκαμε μία περίπου εικοσάδα αγωνιστών Πατέρων. Διδαχθήκαμε πολλά από την ζωή τους. Θαυμάσαμε την απλότητά τους, το ανυπόκριτον της συμπεριφοράς τους. Μας παρέδωσαν τα τυπικά για την λειτουργία των Ακολουθιών της εκκλησίας, για τα διακονήματα του εκκλησιαστικού, του Μακηπείου (φούρνου), του γραφείου, της καλλιέργειας των κήπων.

Μα προπαντός μας έδωσαν σαν μοναδική και ανεπανάληπτη προσφορά την ζωή και τους αγώνες τους με τους οποίους και εμείς, εάν θέλουμε, θα ημπορέσουμε να βαδίσουμε στα ίχνη τους. Αυτοί μας στηρίζουν με τις προσευχές τους από ψηλά, γιατί βρήκαν παρρησία στον θρόνο του Θεού. Τους ευχαριστούμε.

Μακαριστέ Γέροντα Αρσένιε, ήσουν αξιαγάπητος από τον σεβαστόν μας Γέροντα π. Γεώργιο μέχρι και τον τελευταίο Δόκιμο της Μονής μας. Κανείς δεν είχε λογισμό εναντίον σου. Μας είχες αποπλίσει με την πραότητά σου, το χαμόγελο σου τα νόστιμα και διδακτικά αστεία σου. Είχες νικήσει τον θάνατο και τον περιγελούσες, διότι είχες ενωθή με την Αγία Τριάδα. Το γαλήνιο και χαρωπό πρόσωπό σου μαρτυρούσε τις διαθέσεις και τα άλματα της αρετής που είχες φθάσει μέσα στην καρδιά σου. Χαίρε τώρα και πάλιν ερώ χαίρε, μέσα στην αένναη χαρά του Κυρίου σου και πρέσβευε υπέρ ημών. Αμήν.

Ιερά Μονή Οσίου Γρηγορίου

Άγιον Όρος Άθω

2005

Πηγή: anavaseis.blogspot.gr